

Magyarország Alkotmánybírósága részére

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Budapest

Tölgyfa utca 1-3.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, d

akba

jegyzett törvényes képviselője

képviselési jog igazolása és

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/458-0/2019
Érkezett:	2019 MÁRC 19.
Példány:	1
Kezelőiroda:	
Melléklet:	

Postai/Gyűjtőladai cím: 1055 Budapest, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság	
Érkezett:	2019 -03- 0 5
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÖK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓÍRATON:	

Ügyszám : 40. M. 1466/2015.

alkotmányjogi panasz-indítványt

terjesztjük elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-ában foglalt jogosultság alapján, figyelemmel arra, hogy az a/ és b/ pont szerinti együttes feltételek fennállnak.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg – az Alaptörvény 24.cikk (2) bek. d/ pontban jelzett hatáskörében eljárva –

- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 40.M.1466/2015/18. számú I. fokú ítéletnek, a fellebbezésünk folytán eljáró
 - Fővárosi Törvényszék mint II. fokú bíróság által hozott 4.Mf.680.191/2017/3. számú jogerős ítéletnek és a rendkívüli perorvoslati eljárásban a
 - Kúria által hozott Mfv.II.10.083/2018/3. számú ítéletnek
- az Alaptörvény ellenességét és az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b/ pontjában foglalt hatáskörében eljárva semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit:

XV. cikk (1) bekezdés első mondatát, XXVIII. cikk (1) bekezdésében védelmezett tisztességes tárgyaláshoz való alapjogát sértette meg felperesnek mindhárom bírósági eljárás.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ennek megállapítása esetén az Alaptörvény 24. cikkének (3) bek. b/ pontjában foglaltaknak megfelelően semmisítse meg mindhárom bírói döntést.

A folyamatban volt alapeljárásokban [REDACTED] **magánszemély indítványozó** a peres eljárásokban felperesként eljárva az Alaptörvény ellenes ítéletek kárvallottja.

Az alapeljárásban hozott ítéletek Alaptörvény ellenessége az alábbiak szerint valósult meg.

Az I. fokú eljárást lezáró ítéletben - **40.M.1466/2015/18.** –, továbbá a II. fokon hozott jogerős ítéletben - **4.Mf.680.191/2017/3** –, továbbá a rendkívüli perorvoslati eljárásban a Kúria által hozott ítéletben - **Mf.II.10.083/2018/3.**– (ítéletek M/2. sz. alatt csatolva)

[REDACTED] **és sérelmére** az alábbi Alaptörvény ellenességek állapíthatók meg:

Elvi jellegét tekintve az eljáró bíróságok egy olyan visszamenőleges jogalkotást követtek el, amelyek a múltban hatályban volt jogszabályok (Hszt. és a vonatkozó BM rendelet) rendelkezéseit írták felül a hatályban lévő időszak tekintetében az eljáró bíróságok álláspontja szerint (valójában – álláspontunk szerint - tévesen értelmezve a Hszt. ide vonatkozó rendelkezését) a következők szerint. Az alapjogi sérelem az alábbiak szerint konkretizálható:

- Az 1999. október 1-jén a rendőrséghez felszerelt felperes szolgálati idejének meghatározásakor az akkor hatályos szolgálati törvény (1996. évi XLIII. törvény, továbbiakban: Hszt.) szerint kellett volna meghatározni a szolgálati idejét és szolgálati időket kezdeteit.
- A Hszt. 1999.IX.1. – 1999.XII. 31. között hatályos rendelkezései alapján, továbbá az 1999. december 21-ei hatállyal életbe lépett (és 2008. V. 15.-ig hatályban lévő) 47/1999. (XII.13.) BM rendelet (továbbiakban: R.) – mint lex specialis jogszabály, amely módosította a 9/1997. (II.12.) BM rendeletet - „megszüntette” azt a látszólagos különbségtételt, amely a szolgálati idők számítása során eltérő számítási (beszámítási) szabályokat tartalmazott a Hszt. hatályba lépése (1996. szeptember 1-je) előtt és azt követően felszerelt munkavállalók között. Tehát ténykérdés, hogy van egy több éves időszak – 1999. december 21. – 2008. V. 15. – amikor felperes szolgálati idejét akként kellett volna megállapítani, ahogy ezen 7 és fél év során hatályban volt BM rendelet azt meghatározta, azaz a „civil” jogszerző időt, amikor is a felperes társadalombiztosítási helyzete megállapítható, figyelembe kellett volna vennie a munkáltatónak. Alperes munkáltató figyelmen kívül hagyta továbbá a Hszt. 328.§ (2) bekezdésének rendelkezését is, mint releváns és felperes kereseti kérelmét alátámasztó rendelkezést.
- A 7 és fél év során a munkáltató alperes elmulasztotta beszámítani azokat a jogszerző időket, amelyek a kereseti kérelemben előterjesztésre kerültek, és amelyet a kereseti

kérelemben felperes beszámítani kért az eljáró bíróságoktól. Az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünk 3. oldala részletesen taglalja, hogy az R. mely rendelkezései – mint lex specialis rendelkezések - relevánsak annak érdekében, amely bizonyítja a munkáltató mulasztását (miszerint a jogszerző időket nem számolta be felperes szolgálati idejébe) azaz a lex speciális jellegű R. rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta. (keresetlevél és fellebbezés M/3. sz. alatt csatolva)

- 2008. V. 16.-tól sem állapítható meg ténykérdésként, hogy a keresetben érvényesíteni kért jogszerző időket már nem kell beszámítani, azonban volt egy 7 és fél éves időtartam, amikor egyértelmű, hogy be kellett volna számítani és ez esetben – jogelismerés révén – a Hszt. rendelkezése értelmében ezeket a jogelismeréseket a későbbiek során nem lehet már vitássá tenni.
- Az eljáró bíróságok ítéleteikben figyelmen kívül hagyták azt a 7 és fél éves periódust, amikor nyilvánvaló és egyértelmű módon állományparancsokban kellett volna elismerni az akkor jogszerző, de 2008.V.16.-tól már alperes által vitatott nem jogszerző időket.
- Felülvizsgálati kérelmünkre (M/4. sz. alatt csatolva) a Kúria akként foglalt állást, hogy az alperesi álláspont [9] – [13] téves, mivel a Hszt. 341/D.§-a előírta a szolgálati idő ismételt megállapítását és rögzítését. A Kúria álláspontja az, hogy a Hszt. 341/D.§-a 2012. január 1-jei hatállyal rendelte el a jogszerző idők 2012. április 30-ig történő határozatba foglalását, és mint a Kúria leírta: „*Ennek során az alperes az akkor hatályos szabályok szerint volt köteles eljárni.*”. Tehát a Kúria szerint az alperes mulasztása – miszerint 7 és fél év alatt nem számolta be és nem is ismerte el felperes jogszerző idejének az R. szerinti beszámítható időket – nem releváns, alperesnek a 2012. január 1-jén hatályos szerinti szabályok szerint kellett volna a felperes szolgálati idejét számolnia.
- A Kúria leszögezte, hogy a Hszt. 328.§ (1) bekezdése egyértelmű, az mindvégig az alperes álláspontja szerinti beszámítást írta elő ([16] – [18]).
- A Kúria álláspontjában megnyilvánuló elvi jellegű megállapítás azért nyilvánvalóan téves, mert a Hszt. 328.§ (1) bekezdése – mint általános szabály, és feltéve de meg nem engedve, hogy a Hszt. ezen rendelkezése és az R. vonatkozó rendelkezései egymással ellentétesek – az R. 2.§-ának rendelkezései tükrében egymáshoz az általános és a speciális rendelkezések szerint viszonyulnak. Amennyiben a Kúria ezt figyelembe vette volna – a lex specialii derogat generali elv alapján – akkor nem a Hszt. 328.§ (1) bekezdésére alapítottan, hanem az R. 2.§-ának rendelkezései alapján, mint speciális jogszabályi rendelkezések erejére tekintettel a 7 és fél évig hatályban volt rendelkezésre figyelemmel meg kellett volna állapítania az alperes jogsértő mulasztását és figyelembe véve a jogelismerés kötelezettségét az R. rendelkezésére alapítottan, azt a későbbiek során már nem írhatta volna felül. De egyébként a Hszt. 328.§ (2) bekezdése pont azt támasztja alá, amely az R.-ben nevesítetten a felperes kereseti kérelmének megalapozottságát támasztja alá.
- A perben bizonyítást nyert, hogy más munkavállalók esetében az alperes az R. rendelkezései alapján beszámította a Hszt. 328.§ (1) bek alapján látszólag nem beszámítandó időket is, amely a diszkrimináció tilalma alapelvét is sértette.

- A Kúria nem vette figyelembe továbbá azt sem, hogy a Hszt. 328.§ (2) bekezdésének rendelkezése szerint (egészen annak hatályon kívül helyezéséig, azaz a 341/D.§ alapján ezt is figyelembe kellett volna vennie a munkáltatónak is és az eljáró bíróságoknak is): „(2) *A szolgálati nyugdíj mértékének megállapításához az (1) bekezdésben foglaltakon kívül a szolgálati időbe be kell számítani a társadalombiztosítási jogszabályok szerinti szolgálati időket is.*”. Ennek azért van jelentősége, mert ha 2011. december 31.-én a társadalombiztosítási szabályok szerinti *a szolgálati nyugdíj mértékéül* beleszámít a polgári jogviszony társadalombiztosítási szabályai szerinti idő is, akkor a *jubileumi jutalomra* jogosultság tekintetében is figyelembe kellett volna vennie ezt a jogszerző időt, hiszen a *jubileumi jutalom* tekintetében is jogszerző időnek minősül, ha a *szolgálati nyugdíj mértékének* meghatározásakor is jogszerző időnek minősül. (Ha beleszámít a szolgálati nyugdíj tekintetében jogszerző időnek, miért ne számíthatna bele a jubileumi jutalom jogszerző idejébe?) A jubileumi jutalomról a jogszabály a következőképpen rendelkezett: „110.§ (2) *A jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes.*”. Tehát a jubileumi jutalom sorsa osztja a sorsát az elismert szolgálati idővel. Amennyiben a szolgálati időbe beleszámít a szolgálati nyugdíj mértékének meghatározásakor, akkor beleszámít a jubileumi jutalom jogszerző idejébe is.
 - A Kúria és az eljáró bíróságok a fentiekben ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján a Hszt. 328.§-ának jogalkotói elképzelését tévesen értelmezték (a (2) bek. rendelkezését teljességgel figyelmen kívül hagyták), továbbá figyelmen kívül hagyták a felperes kérelmező kérelmének jogosságát, illetve figyelmen kívül hagyták az R. 7 és fél éven át hatályban volt egyértelmű rendelkezését tekintetben, hogy a jubileumi jutalomra jogosultság tekintetében a kereseti kérelemben megjelölt társadalombiztosítási szabályok szerinti „civil” biztosított időszakot is figyelembe kellett volna vennie mind a munkáltatónak, mind az eljáró bíróságoknak. A Hszt. 328.§ (2) bek. és az R. 7 és fél évig hatályban volt rendelkezései tehát egymással nincsenek ellentmondásban sem. Ugyanakkor ha ezen két jogszabályi rendelkezés között tartalmi ellentét (kollízió) lenne, akkor a speciális jogszabályi rendelkezésként funkcionáló R. rendelkezését kellett volna figyelembe vennie az eljáró bíróságoknak.
1. Azzal, hogy a bíróságok az alperes részéről elkövetett és bizonyított mulasztását – amely a téves és jogszabályi rendelkezéseket sértő alperesi szolgálati idő számításából adódott – akként értékelték, hogy alperes helyesen járt el, mert a 2011. december 31.-én hatályos Hszt. rendelkezés alapján nem kellett beszámolnia jogszerző időként a civil szféra jogszerző idejét a jubileumi jutalom vonatkozásában, sértették az **egyenlő elbírálás alapelvét, amelyet az Alaptörvény XV. cikke nevesít. A törvény előtt mindenki egyenlő.** A bíróságok nem foglalkoztak érdemben azzal, hogy a kérelmező felperessel azonos munkajogi helyzetben lévő más munkavállalók esetében a jogalkalmazás során az alperes helyesen értelmezte a vonatkozó Hszt. és R. rendelkezéseket és a civil jogszerző időket is jubileumi jutalomra jogosító jogszerző időnek ismerték el esetükben.

2. Az eljáró bíróságok ítéletei sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkében védelt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát is. A tisztességes elbírálásba beletartozik, hogy a jogszabályi rendelkezéseket a bíróságok helyesen értelmezzék, kollízió, vagy látszólagos kollízió esetén a lex specialis derogat legi generali elvét érvényesítsék, azaz az R. rendelkezéseinek elsődlegességét állapítsák meg az általuk (tévesen) értelmezett Hszt. rendelkezéssel szemben. Valamint beletartozik az is, hogy a jogorvoslat nem csupán formálisan, hanem érdemben is elbírálásra kerüljön.

Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek a megsértése valósult meg a hozott bírói ítéletekben:

1. XV. cikk: „(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.”
2. XXVIII. cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
3. 28.cikk: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése, határidő megtartottsága

Tisztelettel előadjuk, hogy jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, a Kúria a felülvizsgálati eljárást lefolytatta, felülvizsgálati eljárás az ügyben nincsen folyamatban. A Kúria ítéletét 2019. január 07.-én vettük kézhez. Jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes határidőn belül terjesztjük elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványunknak adjon helyt, és állapítsa meg, hogy a bíróságok és a Kúria által hozott ítéletek Alaptörvény ellenesek ezért rendelkezzen azok megsemmisítése iránt.